

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 17 grudnia 1991 r

w sprawie szczegółowych zasad nabywania uprawnień i trybu wypłat zasiłków z ubezpieczenia społecznego obywatelom polskim w związku z zatrudnieniem za granicą u pracodawców zagranicznych.

Na podstawie art. 49 pkt 3 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o zatrudnieniu i bezrobociu (Dz. U. Nr 106, poz. 457) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do obywateli polskich zatrudnionych za granicą u pracodawcy zagranicznego na podstawie:

- 1) umowy zawartej przez jednostkę kierującą do pracy u pracodawcy zagranicznego oraz
- 2) umowy zawartej z pracodawcą zagranicznym bez skierowania.

§ 2. 1 Zasiłki z ubezpieczenia społecznego przysługujące obywatelom polskim obejmują zasiłki:

Dziennik Ustaw Nr 122

— 1748 —

Poz. 543

1) w razie choroby i macierzyństwa:

- a) chorobowy,
 - b) macierzyński,
 - c) porodowy,
 - d) opiekuńczy,
 - e) pogrzebowy,
 - f) świadczenie rehabilitacyjne,
- zwane dalej „świadczeniami”, oraz

2) zasiłki rodzinne i pielęgnacyjne, zwane dalej „zasiłkami rodzinnymi”.

2. Świadczenia i zasiłki rodzinne, o których mowa w ust. 1, wypłaca się na zasadach i w wysokości określonych w przepisach o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych, z zastrzeżeniem przepisów rozporządzenia.

§ 3. Świadczenia przysługują jedynie za okresy pobytu w kraju, z tym że zasiłek porodowy i pogrzebowy przysługuje także w przypadku, gdy poród lub śmierć nastąpiły za granicą.

§ 4. 1. Prawo do świadczeń istnieje, jeżeli w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym wystąpiła okoliczność uprawniająca do świadczenia, opłacona została składka na ubezpieczenie społeczne, zwana dalej „składką”, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Prawo do zasiłku chorobowego istnieje także wówczas, gdy niezdolność do pracy powstała w ciągu 30 dni od ostatniego miesiąca, za który została opłacona składka, jeżeli trwała bez przerwy co najmniej 30 dni.

§ 5. 1. Podstawę wymiaru świadczeń stanowi przeciętna miesięczna podstawa wymiaru składki z okresu 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstało prawo do zasiłku, a jeżeli ubezpieczenie trwało krócej — z faktycznego okresu ubezpieczenia.

2. Podstawa wymiaru świadczeń nie może być niższa od najniższej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za miesiąc kalendarzowy, w którym powstało prawo do świadczenia.

§ 6. 1. Zasiłki rodzinne dla obywatela polskiego, o którym mowa w § 1 pkt 2, wypłaca się tylko za miesiące, za które została opłacona składka.

2. W przypadku opłacenia należności z tytułu zaległych składek, zasiłki rodzinne wypłaca się począwszy od miesiąca, w którym opłacono te składki.

§ 7. 1. Osobom ubezpieczonym z tytułu pracy za granicą na podstawie umowy z jednostką kierującą, świadczenia i zasiłki wypłaca ta jednostka.

2. Osobom ubezpieczonym z tytułu pracy za granicą bez skierowania, świadczenia i zasiłki wypłaca oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w którym dokonano indywidualnego ubezpieczenia.

§ 8. Wydatki na świadczenia i zasiłki rodzinne finansowane są z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *M. Boni*